

Zesde Lijdenszondag

5 april 2020

Palmzondag

Roep nu voor Hem uit: Hosanna die komt in de naam des Heren!

Spreid voor Hem uit uw kleren, want de koning komt! Hosanna!

Hij komt gereden op een jonge ezelin. Hij brengt ons allen de vrede.

Palmzondag ook wel **Palmpasen** genoemd, is de laatste Lijdenszondag en de eerste dag van de Goede Week die eindigt met Stille Zaterdag. Wij vieren op Palmzondag de intocht van Jezus in Jeruzalem.

Is dit dan een dag van uitbundige vreugde, in scherpe tegenstelling tot de sombere dagen die volgen? De pelgrims die in Jeruzalem waren voor het feest van de Pesach, waren kennelijk blij toen Jezus voorbij kwam: ze dansten en ze zwaaiden met palmtakken, volgens het Johannes-evangelie. Ze riepen: “Hosanna!”

Maar het Hebreeuwse woorden *hoshiya na*, die alleen in Psalm 118:25 in het Oude Testament gevonden worden, betekenen iets als “red ons”, “help ons”, “wij bidden God om hulp en redding”. In de Psalm volgen direct hierna de woorden: “Gezegend

hij die komt in de naam van de Heer!" De roep om hulp werd dus gelijk beantwoord. Hulp *is* gekomen. Met de roep, "hosanna", brachten ze hun dank en eer.

Over tijd heen werd "hosanna" niet langer gebruikt als een roep om hulp en redding, maar werd tot een uitroep van vreugde. Van "help ons, red ons" is het veranderd naar: "de redding is gekomen!" Dit werd uitdrukking van hoop en vreugde. "Hosanna, de zoon van David" zegt: *hij* is onze redding. "Hosanna in de hemel" zegt: hemelen zingen en juichen mee. Het verschil tussen het oude hosanna en het latere hosanna is het verschil tussen "help" en "de hulp is hier".

Volgens het Johannes-evangelie at Jezus zes dagen voor Pesach, dat begint op de avond van de 15e dag van de maand Nisan, in Bethanië met zijn vrienden Lazarus, Maria en Martha. Twee van zijn leerlingen gingen in een volgend dorp een veulen halen "waar nog niemand op gereden heeft", overeenkomstig de profetie van Zacharia in het Oude Testament. De volgende morgen legden de leerlingen hun mantels op de rug van het dier en Jezus reed naar Jeruzalem. De mensen naast de weg riepen: "Hosanna, gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heer! Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel!" Ze spreidden hun mantels uit op de weg en haalden jonge takken van de bomen om die ook op de weg te leggen.

Palmtakken werden gebruikt tijdens het loofhuttenfeest in de herfst. Tijdens dit feest riepen de Israëlieten hun woestijntocht in herinnering en hun tijdelijk verblijf in tenten en hutten.

Zegt het Johannes-evangelie: de moeilijke tijd, de zwerverstijd, de woestijntijd is voorbij. De vrede is aangebroken. De Messias is hier. Hij kwam aanrijden op de rug van een ezelsveulen. Hosanna! "Veulen" zegt iets van ongeschonde. Jezus was de eerste die op hem reed. Niet met de kracht, macht en lawaai van een oorlogspaar, maar op deze kalme, rustige wijze kwam de messias om Gods koninkrijk te vestigen onder de mensen. Om de vrede te brengen.

Als wij eeuwen later op Palmpasen vieren met palmtakken in de hand, herinneren wij ons ook aan onze tocht door de woestijn van het leven, de realiteiten van ons menselijke bestaan. Maar op dit moment in de geschiedenis zijn we niet rusteloos aan het reizen naar een onbekende toekomst zoals Israël in de woestijn. Op dit moment in de geschiedenis zitten we vastgevangen in tijd.

We zijn even tot stilstand gebracht. Ook in die stilstand, misschien *juist* in die stilstand, blijkt onze toekomst, net als die van de rusteloze zwerver, onbekend en voelen we ons onzeker. Wij hoeven vandaag geen zwerverswoning van palmtakken te bouwen omdat we morgen weer de woestijn in moeten. Wij zitten vandaag en morgen in onze huizen van steen te wachten op wat de toekomst brengen moge.

Roepen we vandaag niet de oude "hosanna": help, red ons! Met palmtakken in de hand roepen we vandaag de nieuwe "hosanna". "Hosanna! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer". De redding *is* gekomen. De Redder is hier. Hij brengt ons allen de vrede.